

■ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಹೊಸಪಾಳೆ

ಕಲೆ: ರಘುಪತಿ ಶೃಂಗೇರಿ

ವೆಂ ಕಟಮ್ಮನಿಗೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ತುಸು ಹೊತ್ತು ಆಲಿಸಿದಳು. ರಾತ್ರಿ ಸರೊತ್ತು ದಾಟಿರಬಹುದು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ನಿಶ್ಯಬ್ದ. ಅದೇ ಆಕೆಯ ಎಚ್ಚರಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಭಯ ಆವರಿಸಿತು. ಮುಖದಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿದ ಸೆಕೆ ನೀರನ್ನು ಸೆರೆಗಿನಿಂದ ಒರೆಸಿಕೊಂಡಳು. ಎಷ್ಟೋ ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ಹಗಲೂ ಇರುಳೂ ಕಿರುಚಾಟ, ಅರೆಚಾಟ, ಬೈಗುಳ, ಆಳು, ನರಳುವಿಕೆಯ ಸದ್ದುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದ ಪದ್ಧುವಿನ ಮನೆ ಶಾಂತವಾಗಿತ್ತು.

‘ಏನ್ ಗತಿ ಬಂತಪ್ಪಾ ದೇವೇ ಮೈಲಾರಲಿಂಗ’ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಪದ್ಧು ಮನೆಯತ್ತ ಧಾವಿಸಿದಳು. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದೇ ಇತ್ತು, ಬೆಳಕೂ ಇತ್ತು. ಹೊಸ್ತಲು ದಾಟಿ ನಡುಮನೆ ಕಡೆ ನೋಡಿದವಳೇ ‘ಹಾಂ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಿಂದೆ ಇಟ್ಟಳು. ದಿವಾನ ಕಾಟಿನ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಮೂರ್ತಪ್ಪ ದೊಡ್ಡ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಈಕೆಯನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಬಲಗೈ ಚಾಚಿ ಏನನ್ನೋ ಕೇಳುವಂತಿತ್ತು. ಅನುಮಾನಗೊಂಡ ವೆಂಕಟಮ್ಮ ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋದಳು. ಕಣ್ಣುಗಳು ಬಿರಿದಿದ್ದರೂ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಚಲನೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಹತ್ತಿರ ಹೋದಳು. ಮೂರ್ತಪ್ಪನ ಉಸಿರು ನಿಂತುಹೋಗಿತ್ತು.

ತುಸು ದೂರದಲ್ಲೇ ಪದ್ಧು ಮೈಮೇಲೆ ನಿಟ್ಟೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ ನಿಡ್ಡೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ‘ಪದ್ಧಿ, ಪದ್ಧಮ್ಮ’ ಎಂದು ಭುಜ ಅಲುಗಾಡಿಸಿದರೂ ಎಚ್ಚರವಿಲ್ಲ. ಮುಖದ ತುಂಬಾ ಸೆಕೆ ನೀರು. ಫ್ಯಾನು ಹಾಕಿ ಆಕೆಯ ಬಟ್ಟೆ ಸರಿಪಡಿಸಿ ‘ಎಷ್ಟು ದಿನ ಆಗಿತ್ತವ್ವ ಹಿಂಗ್ ಕಣ್ಣುಂಬ ನಿಡ್ಡೆ ಮಾಡಿ, ಮಲಿಕ್ಕಳವ್ವ’ ಎಂದು ತನ್ನಪ್ಪಕ್ಕೇ ಅಂದುಕೊಂಡು ವೆಂಕಟಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಳು.

‘ಮೈಲಾರಲಿಂಗ ಕೊನಿಗೂ ಪದ್ಧಿಗೆ ಕರುಣೆ ತೋರಿಸಿದ’ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟಳು.

ಪದ್ಧಮ್ಮ ಮೂರ್ತಪ್ಪನದು ಹಿರಿಯರು ಸೇರಿ ಮಾಡಿದ ಮದುವೆ. ಎರಡು ಮನೆಯವರೂ ದೂರದ ಬಂಧುಗಳು. ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರ ಜೊತೆಗೇ ಇದ್ದ ಮೂರ್ತಪ್ಪ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೈಕಿನ ಮೇಲೆ ಸದಾ ಸುತ್ತುವುದೇ ಕೆಲಸ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗಿಣಿಗಳಿಂದ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಬೈದಾಗ ಒಂದೆರಡು ದಿನ ಪುಲಪುಲ ಅಂತ ಆದರೂ ಇದೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಮೂರನೇ ದಿನ ಮತ್ತದೇ ಚಾಳಿ. ಮದುವೆಯ ನಂತರವೂ ಇದೇ ವರ್ತನೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ರೀಲ್ಸ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಶುರು ಹಚ್ಚಿದ್ದ. ಪದ್ಧಮ್ಮನಿಗೂ ಪುಸಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಮದುವೆಯಾದ ಹೊಸತರಲ್ಲಿ ಅವಳೂ ಒಂದೆರಡು ವಿಡಿಯೋ ಮಾಡಲು ಸಹಕರಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ನೋಡಿದಾಗ ಥುತ್ ಎನಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಾದಳು. ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷ ಹೀಗೇ ಸಾಗಿತು.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಂಟಾಗಿರಬಹುದು. ಮೂರ್ತಪ್ಪನ ಹೇಣವನ್ನು ಮನೆ ಮುಂದೆ ಮಲಗಿದ್ದರು. ಬಿಳಿ ವಸ್ತ್ರ ಹೊದಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಹೇಣದ ತಲೆದಸೆಯಲ್ಲಿ ಊದಿನಕಡ್ಡಿ ಹೊಗೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಕಾಲಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೊಸಾ ಮಣ್ಣಿನ ದೀಪ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಬಗೆಬಗೆಯ ಹೂವುಗಳ ಪರಿಮಳ. ತುಸು ದೂರದಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿದ್ದ ದಪ್ಪನೆಯ ಜಾಲಿ ತುಂಡು ಸಣ್ಣಗೆ ಹೊಗೆ ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಜನ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು, ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹಂಗೇ ಕೆಲವರು ಮನೆಯ ಒಳಗೂ ಕಣ್ಣಾಯಿಸಿದರು. ಪದ್ಧಮ್ಮ ಮಲಗೇ ಇದ್ದಳು.

ಮೂರ್ತಪ್ಪನ ಅಣತಮಂದಿರು, ಚಿಕಪದೊಡಪಂದಿರು, ಗೆಳೆಯರು, ದೂರದ ನೆಂಟರು, ಊರಿನ ಕೆಲವರು ಬಂದು ತಲಾಕೊಂಡೊಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿದ್ದರು. ಯಾರೋ ಬಿಬಿರು ಬೊಂಬು ತಂದರು, ಮತ್ತಾರೋ ತೆಂಗಿನ ಗರಿ ತಂದರು, ಬಾಳೆ ಕಂದು, ಮಾವಿನ ಸೊಪ್ಪು, ಬಿಲ್ಲು ತೆಗೆಯುವ ಜೆಸಿಬಿ ಮನೆಯ ಮುಂದಾಸಿ ಹಾದುಹೋಯಿತು. ಗುಂಡಿ ತೆಗೆಯುವ ಜೆಸಿಬಿ ಇರಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ಆಳ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಹಿರೇರು ಜೆಸಿಬಿಯನ್ನು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಡ್ರೈವರ್‌ನಿಗೆ ಎವರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನು ತಲೆ ಗುಣಾಕಾಕುತ್ತಿದ್ದ. ‘ಗುಂಡಿ ರವಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗೇ ತಗ್ಗಿ, ದೊಡ್ಡಾಳು’ ಎಂಬ ವಾಕ್ಯ ಮುಗಿಯುವ ಮೊದಲೇ ಗುಡು ಗುಡು ಸದ್ದು ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೊರಟುಹೋದ.

ಇದೀಗ ಪದ್ಧಮ್ಮನ ಮನೆ ಕಡೆಯವರ ಕಾರು ಬಂದಿತು. ಅವರು ಬರುವುದನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ವೆಂಕಟಮ್ಮ ಕೈಹಿಡಿದು ಮನೆ ಒಳಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದಳು. ಪದ್ಧಮ್ಮ ಸರಿ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಲಗಿದ್ದಳೋ ಅದೇ ಭಂಗಿ. ರವಷ್ಟೂ ಅಲುಗಾಡಲಿಲ್ಲ. ಹೊಟ್ಟೆಯ ಆಳದಿಂದ ಉಸುರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆನೋ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ‘ಅಯ್ಯೋ ನನ ಕಂದ...’ ಎಂದು ಪದ್ಧಮ್ಮನ ಅಮ್ಮ ಏನೋ ಹೇಳಿ ಹೊರಟಳು. ವೆಂಕಟಮ್ಮ ಗದರಿಸಿ

‘ಮಲಿಕಂಡ್ಲಿ ಸುಮ್ಮಿರು, ನಿದೊಳ್ಳೆ’ ಎಂದು ಗದರಿಸಿದಳು.

ಮೂರ್ತಪ್ಪನ ದೂರದ ನೆಂಟರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಮನೆ ಒಳಗಡೆ ಕಣ್ಣಾಯಿಸಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಪದ್ಧುವನ್ನು ನೋಡಿ ‘ಇದೇನೀ ಇದು, ಗಂಡ ಸತ್ತು ಮಲಗವ್ವ, ಈವಮ್ಮ ನೋಡಿರೆ ಹಿಂಗ್ ನಿಡ್ಡೆ ಮಾಡ್ತಾ ಐತೆ, ನಾವೂ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ನೋಡಿದ್ದೀವಿ, ಈತರ ಇದೇ ಪಪ್ಪು...’ ಎಂದು ಇನ್ನೇನೋ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ

ಮೂರ್ತಪ್ಪನ ಅಣ್ಣ ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಅನಾಮತ್ ಹೊರಗೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋಗಿ

‘ಅಣ ನೀವ ಬಂದಿದಿರ ಸಂತೋಸ, ಪದ್ಧಮ್ಮನ

ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಏನೂ ಮಾತಾಡಗಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಕಡ್ಡಿ ತುಂಡು ಮಾಡಿದಂತೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು. ಇಂಥದ್ದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೇಳಲೋ ಬೇಡವೋ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಉಗುಳು ನುಂಗಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿದ್ದವರು ಅಲ್ಲೆಲ್ಲೇ ಗಪ್ಪಾದರು.

ಮನೆ ಮಗ್ಗುಲಿನ ಖಾಲಿ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತು ನಲವತ್ತರ ಅಳತೆಯ ಶಾಮಿಯಾನ ಎದ್ದಿತು. ಒಂದಷ್ಟು ಕುರ್ಚಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಹಬೆಯಾಡುವ ಪಲಾವಿನ ತಪ್ಪಲೆ, ಅಡಿಕೆ ಪಟ್ಟಿಯ ಪ್ಲೇಟುಗಳು, ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಯಿತು. ಆ ಕೆಲಸ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು, ಅದುನ್ನ ಹಂಗ ಮಾಡಬೇಕು, ಇದುನ್ನ ಹಿಂಗ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಉಸ್ತುವಾರಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವರು, ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಕುಂಡಿದ್ದವರು, ನಿಂತಿದ್ದವರು ಹಸಗೊಂಡಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಇಷ್ಟು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಆತ್ಮ ನಡೆದರು. ವೆಂಕಟಮ್ಮ ಬಲವಂತ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಪದ್ಧುವಿನ ಮನೆಯವರೂ ಶಾಮಿಯಾನ ಕಡೆಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಬೇಕಾಯಿತು. ಈಗ ನಡುಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪದ್ಧು, ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಪ್ಪ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದರು.

ರೀಲ್ಸ್ ಮಾಡುವ ಮೂರ್ತಿಯ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದೇ ಇತ್ತು. ಯಾವ ಕಂಟೆಂಟ್ ಮಾಡಿದರೂ ನೋಡುಗರ ಸಂಖ್ಯೆ ಸಾವಿರ ದಾಟುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ಸ್ಟೆಪಲ್ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಒಮ್ಮೆ